

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף צ"ג ע"ב

פרשת לך לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בַּהֲהוּא לִילְיָא כְּנֵשׁ הָהוּא גִבְרָא כָּל אֲנוּן רַחֲמֵי, וְכָל הָהוּא לִילְיָא אֲשֶׁתְּדִלוּ בְּאוֹרֵייתָא
וְלֹא הָוָה מֵאֵן דְּנָאִים, אָמַר לָהּ הָהוּא גִבְרָא בְּמָטוּ מְנִיכּוּ כָּל חַד וְחַד לִימָא מְלָה חֲדָתָא
דְּאוֹרֵייתָא:

תרגום לעברית

חָכוּ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם. בְּאוֹתוֹ הַלֵּילָה כָּנֵס אוֹתוֹ הָאִישׁ אֶת כָּל אוֹהֲבָיו, וְכָל אוֹתוֹ הַלֵּילָה
הִתְעַסְקוּ בַּתּוֹרָה, וְלֹא הָיָה מִי שִׁישֵׁן. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ הָאִישׁ, בִּבְקֶשֶׁה מִכֶּם, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד יֹאמֶר דְּבַר חֲדָשׁ בַּתּוֹרָה.

טקסט הזוהר

פִּתַּח חַד (רַבִּי אַבָּא) וְאָמַר (שׁוֹפְטִים ה) בְּפִרְוֹעַ פְּרַעֲוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרָכוּ יי.
מֵאִי קָא חָמוּ דְּבוֹרָה וּבִרְקָה דְּפִתְחוּ בְּהָאִי קָרָא. אֶלָּא הָכִי תַנִּינָן לִית עֲלָמָא מִתְקַיֵּמָא אֶלָּא
עַל הָאִי בְּרִית דְּכִתִּיב, (יִרְמִיָּה לֵג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו' דִּהָא שְׂמִיָּא וְאַרְעָא עַל
דָּא קִיִּימִין. בְּגִין כֹּךְ כָּל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְקִיִּימִין הָאִי בְּרִית, נְמוּסִי שְׂמִיָּא וְאַרְעָא קִיִּימִין
בְּקִיּוּמֵיהוּ, וְכָל זְמַנָּא דְּחַס וְשְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל מְבַטְלִין הָאִי בְּרִית, שְׂמִיָּא וְאַרְעָא לֹא
מִתְקַיִימִין, וּבִרְכָּאֵן לֹא מִשְׁתַּכְּחִין בְּעֲלָמָא.

פָּתַח אֶחָד [רבי אבא] וְאָמַר, (שופטים ה) בְּפָרַעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בָּרְכוּ ה'.
 מָה רָאוּ דְבוּרָה וּבָרַק שֶׁפָּתְחוּ בַּפִּסּוּק הַזֶּה? אֵלֶּא כֹּה שְׁנִינוּ, אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא עַל
 הַבְּרִית הַזֹּאת, שֶׁכְּתוּב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו'. שֶׁהָרִי שָׁמַיִם וָאָרֶץ עַל
 זֶה קִיָּמִים. מִשּׁוּם כֹּה, כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְקִיָּמִים אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 עוֹמְדִים בְּקִיּוּמָם. וְכָל זְמַן שֶׁחֹס וְשָׁלוֹם מִבְּטָלִים אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, אֵין שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 מִתְקַיֵּמִים, וְאֵין נִמְצְאוֹת בְּרָכוֹת בָּעוֹלָם.

טקסט הזהיר

תָּא חֲזִי, לֹא שְׁלִטּוֹ שָׁאָר עַמִּין עַל יִשְׂרָאֵל אֶלָּא כַּד בְּטִילוּ מִנִּיָּהּ קִיָּמָא דָּא. וּמָה בְּטִילוּ
 מִנִּיָּהּ. דִּלָּא אֶתְפָּרַעַן וְלֹא אֶתְגַּלְיִין. וְעַל דָּא כְּתִיב וַיַּעֲזְבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְיָ וְגו' וַיִּמְכֹּר
 אוֹתָם בְּיַד סִיסְרָא, וַיַּעֲזְבוּ אֶת יְיָ מִמֶּשׁ. עַד דָּאֲתַת דְּבוּרָה וְאֶתְנַדְּבַת לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּמַלְּהָ
 דָּא, כְּדִין אֶתְכַּנְעוּ שְׁנֵאִיהוֹן תַּחוּתֵיהוּ.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, לֹא שְׁלִטּוֹ שָׁאָר הָעַמִּים עַל יִשְׂרָאֵל אֶלָּא כְּשֶׁבְטְלוּ מֵהֶם אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת. וּמָה
 בְּטָלוּ מֵהֶם? שֶׁלֹּא נִפְרָעוּ וְלֹא נִתְגַּלוּ. וְעַל זֶה כְּתוּב (שמואל א יב) וַיַּעֲזְבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת ה' וְגו' וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא. וַיַּעֲזְבוּ אֶת ה' מִמֶּשׁ. עַד שֶׁבָּאָה דְבוּרָה וְנִדְּבָה אֶת
 כָּל יִשְׂרָאֵל לְדַבֵּר הַזֶּה, אֲזִי נִכְנָעוּ שְׁנֵאִיהֶם תַּחֲתֵיהֶם.

טקסט הזהיר

וְהֵינּוּ דִתְנִינֵן דְּאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִיהוֹשֻׁעַ וְכִי יִשְׂרָאֵל אֲטִימִין אֲנוּן וְלֹא (בא מ' א')
 (ע) אֶתְפָּרַעַן וְלֹא אֶתְגַּלְיִיא וְלֹא קִיָּמִין קִיָּמָא דִּילִי, וְאֶת בָּעִי לְאֶעְלָא לְהוּ לְאֶרְעָא
 וְלֹאֲכַנְעָא שְׁנֵאִיהוֹן. (יהושע ה) שׁוּב מוֹל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית. וְעַד דְּאֶתְפָּרַעַן

וְאַתְּגַלִּיּא הָאִי בְרִית לָא עָאלוּ לְאַרְעָא וְלָא אֶתְכַנְעוּ שְׁנֵאִיהוֹן. אוּף הָכָא כִּיּוֹן דְּאֶתְנַדְבִּין
יִשְׂרָאֵל בְּהָאִי אֶת אֶתְכַנְעוּ שְׁנֵאִיהוֹן תַּחְתִּיּוּהוּ וּבִרְכָאן אֶתְחַזְרוּ לְעֵלְמָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב
בְּפָרְעַת פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרָכוּ יִי.

תרגום לעברית

וְהִינּוּ מַה שְּׁשִׁנִּינוּ, שְׁאָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַיהוֹשֻׁעַ, וְכִי יִשְׂרָאֵל הֵם אָטוּמִים וְלֹא
נִפְרָעוּ וְלֹא הִתְגַּלּוּ וְלֹא מְקִימִים אֶת בְּרִיתִי, וְאַתָּה רוֹצֶה לְהַכְנִיסָם לָאָרֶץ וּלְהַכְנִיעַ אֶת
שׁוֹנְאֵיהֶם? (יהושע ה) שׁוּב מִלְּאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית. וְעַד שֶׁנִּפְרָעוּ וְנִתְגַּלְתָּה הַבְּרִית
הַזֹּאת, לֹא נִכְנְסוּ לָאָרֶץ וְלֹא נִכְנְעוּ שׁוֹנְאֵיהֶם. אֵף כֵּן, כִּיּוֹן שֶׁהִתְנַדְּבוּ יִשְׂרָאֵל בָּאוֹת הַזֹּאת,
נִכְנְעוּ שׁוֹנְאֵיהֶם תַּחְתִּיּוּהֶם וְחִזְרוּ הַבְּרִיכוֹת לְעוֹלָם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב בְּפָרְעַת פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל
בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרָכוּ ה'.

טקסט הזוהר

קָם אַחֲרָא פִּתַּח וְאָמַר, (שמות ד) וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֻׁהוּ יִי וַיִּבְקֶשׁ הֶמִּיתוּ לְמֹאֵן
לְמֹשֶׁה. אָמַר לִיה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִי אֶתְ אֲזִיל לְאַפְקָא יִת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים וּלְאַכְנָעָא
מִלְכָּא רַב וְשְׁלִיטָא, וְאַתְּ אֲנִשְׁיִית מִנֶּךָ קִיִּמָּא. דְּבִרְךְ לָא אֶתְגַּזֵּר, מִיָּד וַיִּבְקֶשׁ הֶמִּיתוּ.

תרגום לעברית

קָם אַחֲרָא, פִּתַּח וְאָמַר, (שמות ד) וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֻׁהוּ ה' וַיִּבְקֶשׁ הֶמִּיתוּ. אֶת מִי?
אֶת מֹשֶׁה. אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִי אַתָּה הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים
וּלְהַכְנִיעַ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְשְׁלִיט, וְאַתָּה שְׁכַחְתָּ מִמֶּךָ אֶת הַבְּרִית, שְׁכַנְךָ לֹא נִמּוֹל? מִיָּד -
וַיִּבְקֶשׁ הֶמִּיתוּ.

תאנא נחת גבריאל בשלהובא דאשא לאוקדיה, ואתרמיז חד חיויא מתוקדא לשאפא ליה בגויה. אמאי חיויא, אמר ליה קודשא בריה הוא את אזיל לקטלא חיויא רברבא ותקיפא וברך לא אתגזר. מיד אתרמיז לחד חיויא לקטלא ליה, עד דחמת צפורה וגזרת לברה ואשתזיב הדא הוא דכתיב ותקח צפורה צור. מהו צור, אלא אסוותא. ומאי אסוותא דכתיב ותכרות את ערלת בנה. דנצנצא ביה רוח קודשא.

תרגום לעברית

למדנו, ירד גבריאל בשלהבת של אש לשרף אותו, ונרמז לנחש אחד שורף לשאף אותו לתוכו. למה נחש? אמר לו הקדוש ברוך הוא, אתה הולך להרג את הנחש הגדול והחזק, ובנה לא נמול?! מיד נרמז לנחש אחד להרג אותו, עד שראתה צפורה ומלה את בנה ונצול. זהו שכתוב ותקח צפורה צר. מה זה צר? אלא רפואה. ומה הרפואה? שכתוב ותכרות את ערלת בנה. שנצנצא ביה רוח הקדש.

טקסט הזוהר

קם אחרא ואמר (בראשית מה) ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר וגו'. וכי אמאי קרי להו והא קריבין הוו גביה. אלא בשעתא דאמר לון אני יוסף אחיכם. תוהו דחמו ליה במלכו עלאה. אמר יוסף מלכו דא בגין דא רוחנא ליה, גשו נא אלי ויגשו, דאחזי להו האי קנימא דמילה, אמר דא גרמת לי מלכו דא בגין דנטרית לה.

תרגום לעברית

קם אחר ואמר, (בראשית מה) ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר וגו'. וכי למה קרא להם, והרי הם היו קרובים אליו? אלא בשעה שאמר להם אני יוסף אחיכם, תמהו שראו אותו במלכות עליונה. אמר יוסף, המלכות הזו, משום זה הרוחתי אותה. גשו נא אלי ויגשו, שהראה להם את ברית המילה. אמר, זו גרמה לי את המלכות הזו, משום ששמרתי אותה.

מכאן אוליפנא מאן דנטיר להאי את קיימא מלכו אתנטרת ליה. מנלן מבעז דכתיב, (רות ג) חי יי שכבי עד הבקר דהוה מקטרג ליה יצריה עד דאומי אומאה ונטיר להאי ברית, בגין כה זכה דנפקו מניה מלכין שליטין על כל שאר מלכין, ומלכא משיחא דאתקרי בשמא דקודשא בריה הוא:

תרגום לעברית

מכאן למדנו, שמי ששומר את אות הברית הזו, המלכות שמורה לו. מנין לנו? מבעז, שכתוב (רות ג) חי ה' שכבי עד הבקר. שיצרו הנה מתגרה בו, עד שנשבע שבועה ושמר את הברית הזו, משום כה זכה שיצאו ממנו מלכים שליטים על כל שאר המלכים, והמלה המשיח שנקרא בשמו של הקדוש ברוך הוא.

טקסט הזוהר

פתח אידך ואמר כתיב, (תהלים כז) אם תחנה עלי מחנה וגו'. הכי תאנא בזאת אני בוטח, מהו בזאת, דא את קיימא דומינא תדיר גבי פר נש ואתרמיזא לעילא, ובגיני כה אתמר בזאת כמה דכתיב זאת אות הברית. זאת בריתי. וכלא בחד דרגא. ותאנא זה וזאת בחד דרגא אנון ולא מתפרשן. ואי תימא אי הכי הא שאר בני עלמא הכי. אמאי דוד בלחודוי ולא אחרא. אלא בגין דאחידא ביה ואתרמיזא ביה והוא כתרא דמלכותא.

תרגום לעברית

פתח אחר ואמר, כתוב (תהלים כז) אם תחנה עלי מחנה וגו'. כה שנינו, בזאת אני בוטח, מה זה בזאת? זו אות הברית המזמנת תמיד אצל אדם, ונרמזה למעלה. ומשום כה נאמר בזאת, כמו שכתוב זאת אות הברית, זאת בריתי, והכל בדרגה אחת. ושנינו, זה וזאת הם בדרגה אחת ולא נפרדים. ואם תאמר, אם כה, הרי שאר בני האדם כה, למה דוד בלבדו ולא אחר? אלא משום שהיא אחוזה בו ונרמזה בו, והיא כתר המלכות.

תא חזי, בגין דהאי זאת לא נטר ליה דוד מלכא כדקא חזי, מלכותא

תרגום לעברית

בא ראה, משום שאת ה את הזו לא שמר אותה דוד המלך פראוי, המלכות העברה
ממנו כל אותו הזמן. וכך למדנו, ה את הזו נרמזה במלכות שלמעלה, ונרמזה
בירושלים, הקרנה הקדושה. באותה השעה שדוד עבר עליה, יצא קול ואמר: דוד, כמה
שנקשרת תוותר. אותה טורדים מירושלים, והמלכות תוסר ממך. מנין לנו? שכתוב
(שמואל ב יב) הנני מקים עליה רעה מביתה. מביתה במדיק. וכך היה. כמה שעבר עליו
נענש. ומה דוד המלך כך - שאר בני העולם על אחת כמה וכמה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.